

มึงมันมาซ้ำไป

ต่อมาคุณยายอยากไปปฏิบัติธรรมที่วัดปากน้ำ คุณยายทองสุก จึงพาท่านไปกราบฝากตัวเป็นศิษย์หลวงปู่ ขณะนั้นคุณยายอายุ ๒๙ ปี วันนั้นเป็นวันพฤหัสบดี หลวงปู่กำลังสอนธรรมปฏิบัติอยู่ที่ศาลา พอหลวงปู่เห็นคุณยาย โดยที่ไม่มีใครคาดหมาย ท่านทักว่า “มึงมันมาซ้ำไป” คุณยายรู้สึกแปลกใจมากกว่า ทำไมหลวงปู่จึงกล่าวเช่นนั้น จากนั้นหลวงปู่ก็สั่งให้คุณยายเข้าโรงงานทำวิชาเรียนธรรมะขั้นสูงในวันนั้นเลย โดยไม่ต้องผ่านการทดสอบเหมือนคนอื่นๆ ซึ่งโดยปกติการเข้าโรงงานทำวิชาในสมัยนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายนัก จะต้องผ่านการทดสอบจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ธรรมกายรุ่นพี่ ซึ่งจะตั้งคำถามที่คนทั่วไปตอบไม่ได้ มีแต่ผู้ที่เข้าถึงธรรมกายแล้วเท่านั้นจึงจะตอบได้

เมื่อเข้าไปอยู่ในวัดปากน้ำวันแรก ท่านได้รับสิ่งของเครื่องใช้เก่าๆ มุ้งกีชาดและมิกลิ่นเหม็น เติงนอนก๊วหัก สกปรกและมีตัวเรือดอาศัยอยู่ ท่านจัดการซักมุ้ง ซ่อมแซมเตียง ปิดกวาดเช็ดถูจนสะอาด แต่ก็ยังมีตัวเรือดหลงเหลืออยู่บ้าง ตกกลางคืนตัวเรือดก็ออกมากัดท่าน ทำให้นอนไม่ค่อยหลับ ท่านจึงหากระโถนเล็กๆ มาวางไว้ที่หัวนอนใบหนึ่ง เอากระดาษรองกันกระโถนไว้ เมื่อตัวเรือดมากัด ท่านก็จับใส่กระโถน รุ่งเช้า

ก็เอาไปปล่อย จนกระทั่งตัวเรือดหมดไป ท่านดูแลเตียงนอน หมอนมุ้งจน สะอาดมาก เป็นตัวอย่างและเป็นที่ชื่นชมของคนที่อยู่ด้วยกัน

ตอนนั้นคุณยายผอมมาก มีผู้คิดว่าท่านเป็นวัณโรค ไม่ยอมให้ ท่านร่วมวงอาหารด้วย ถึงเวลารับประทานอาหาร เจ้าหน้าที่ครัวก็ตัก อาหารใส่จานสังกะสี แล้วกระแทกเสือกใส่ให้ท่าน แต่ท่านไม่ใส่ใจ คิดว่า ท่านรับประทานอาหารของหลวงปู่ เพื่อให้มีแรงปฏิบัติธรรม ท่านมีความ คิดแน่วแน่ในการศึกษาวิชาธรรมกาย โดยเอาชีวิตเป็นเดิมพันแต่เพียง อย่างเดียว

หลังจากอยู่วัดปากน้ำได้ ๑ เดือน คุณยายกับคุณยายทองสุกก็ได้ บวชเป็นแม่ชีพร้อมกัน ท่านไม่มีเงินซื้อผ้าจึงต้องใช้วิธีเช่าผ้ามาใส่ แล้ว โทนศีระบวชด้วยกัน เมื่อหลวงปู่เห็นคุณยายกับคุณยายทองสุกบวชชี ท่านรู้สึกพึงพอใจมาก